№ 3 Łuck, dnia 30 kwietnia 1927 r. Rok VII

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WOŁYŃSKIEGO.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Łuck, Urząd Wojewódzki Wołyński.

Cena numeru pojedyńczego wynosi 50 groszy. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu kwartalnej prenumeraty. Sejmiki Powiatowe, Urzędy Gminne i Magistraty otrzymywać będą Dziennik Urzędowy w Starostwach, natomiast należytości za prenumeratę wpłacać należy w miejscowej Kasie Skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Dział II § 7 poz. 1). Pokwitowania Kas na wpłacone z powyższego tytułu sumy, należy składać w Starostwie celem przesłania tychże Urzędowi Wojewódzkiemu. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wyraz 30 groszy. Za ogłoszenia o zgubionych dokumentach 3 złote od osoby. Za rejestracje stowarzyszeń 5 złotych. Należytości z powyższego tytułu wpłacać należy również do miejscowych Kas Skarbowych

Treść:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

36.

Okólnik.

Ministerstwa Robót Publicznych

z dn. 9 kwietnia 1927 r. № XV. 899.

w przedmiocie bubowy sieci elektrycznych prądów silnych.

Do pp. Wojewodów (z wyjątkiem Śląskiego) i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Po porozumieniu się z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Ministerstwo Robót Publicznych zwraca uwagę, że w wielu wypadkach elektrownie przy budowie lub rozszerzaniu sieci prądu silnego nie przestrzegają obowiązujących przepisów na budowę napowietrznych linji elektrycznych (Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dn. 6 lipca 1923 roku Monitor Polski № 168 z dn. 27 lipca 1923), a w szczególności przepisów, dotyczących skrzyżowań i równoległego przebiegu linji prądu silnego z linjami prądu silnego z linjami prądu słabego; sieci elektryczne prądu silnego nie są utrzymane w należytym stanie, a słupy chylą się i grożą upadkiem.

Zastrzeżenia czynione przez przedstawicieli Poczt i Telegrafów, a zaprotokółowane przy dochodzeniach komisyjnych są przez elektrownie bagatelizowane i nie spełniane. Władze pocztowo-telegraficzne czynią wysiłki w kierunku uregulowania sprawy kolidowania przewodów prądów silnych z przewodami prądów słabych, lecz są bezsilne wobec stanowiska, jakie w takich wypadkach zajmują miejscowe władze administracyjne, tolerując nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów. Interwencja władz pocztowo-telegraficznych przy zmianach w urządzeniach prądów silnych osiąga w większości wypadkach skutek dopie-

ro po nadmiernie długim czasie lub zostaje zlekceważoną.

Taki stan rzeczy krępuje rozwój sieci prądów słabych i tolerowany być nie może, wobec czego, powołując się na treść okólnika z dn. 27 maja 26 № XVI-1149, Ministerstwo Robót Publicznych zarządza co następuje.

1. Budowa nowych sieci elektrycznych wysokiego lub niskiego napięcia, jak również rozszerzania istniejących sieci elektrycznych wysokiego i niskiego napięcia mogą być uskutacznione tylko w tych wypadkach, gdy budujący wykaże się posiadaniem odpowiednich pozwoleń policyjno-technicznych na budowę, wydanych przez właściwą władzę administracyjną.

2. Zamiana istniejących przewodów i słupów na nowe, jak również wykonywanie przyłączy domowych może być uskutecznione bez uzyskiwania dodatkowych pozwoleń na budowę, jednakże w każdym poszczególnym wypadku o zamierzonych robotach i dniu ich rozpoczęcia powinna być zawiadomiona conajmniej na jeden tydzień naprzód właściwa władza administracyjna, do której kompetencji należy wydawanie pozwoleń na budowę.

Zawiadomienia mogą być podawane telefonicznie. W wypadkach skrzyżowania, zbliżania lub równoległego przebiegu z linjami prądów słabych władza ta zawiadamia niezwłocznie miejscowe władze pocztowo-telegraficzne. Tylko w wypadkach nagłych, — gdy tego wymagają względy bezpieczeństwa publicznego mogą być zmieniane przewody i słupy bez uprzedniego zawiadomienia władz, lecz i w tych wypadkach po uskutecznieniu zmian władze winny być niezwłocznie zawiadomione.

Zarządzenia wymienione pod 1 i 2 winny być stosowane zarówno do zakładów elektrycznych istniejących jak i nowopowstających, tak uprawnionych jak i nieuprawnionych.

Minister Robót Publicznych
(—) *Moraczewski.*

37.

Okólnik

Wojewody Wołyńskiego. Nr. 1.

z dn. 28 marca 1927 r. (1728/Pr.)

do wszystkich Starostów Woj. Woł. w przedmiocie wysyłania do urzędów gminnych okólników władz III i II instancji.

W czasie lustracji poszczególnych urzędów gminnych zauważono w wielu wypadkach, że urzędy te otrzymują od pp. Starostów, względnie przewodniczących Wydziałów Powiatowych odpisy okólników Ministerstwa, jak również wydanych przezemnie okólników i rozporządzeń, które w treści swej albo zupełnie nie dotyczą urzędów gminnych i są przesyłane jedynie do wiadomości pp. Starostów, albo też winne są służyć za podstawę do wydania odnośnych pouczeń urzędom gminnym w formie dostępnej dla zrozumienia przez wójtów i sołtysów.

Automatyczne i bezkrytyczne rozmnażanie i rozsyłanie przez Starostwa i Wydziały powiatowe wszystkich otrzymywanych okólników bez wniknięcia w istotną treść i znaczenie tych okólników przeistacza urząd administracyjny I instancji w bierną instytucję odbiorczo-przesyłkową, zbytecznie obciąża biurowość tak urzędów Starościńskich, jak również i urzędów gminnych, a nadto dezorjentuje te ostatnie ze względu na mnogość otrzymywanych rozporządzeń, treść których częstokroć jest zupełnie niezrozumiała, jako nieodnosząca się do tych urzędów, lub też zawiera tylko pewne ustępy, podanie których do wiadomości i zastosowania należałoby uskutecznić w formie wyciągu, zaopatrzonego w stosowne komentarze.

Podobny biurokratyczny sposób urzędowania uważam za szkodliwy i niedopuszczalny, wobec czego polecam zwrócić uwagę na konieczność bardziej celowego wykorzystywania otrzymywanych w urzędzie okólników i rozporządzeń.

Inspektorowi Starostw oraz Wojewódzkiemu inspektorowi Samorządowemu poleciłem podczas dokonywanych przez nich lustracji mieć na względzie wyżej pomienione okoliczności.

Wojewoda (—) *Wł. Mech.*

38.

Okólnik

Wojewody Wołyńskiego Nr. 3

z dn. 6 kwietnia 1927 r. (Nr. 1926 Pr.) do wszystkich Starostów Woj. Woł.

w przedmiocie postępowania w sprawach wodno prawnych.

W celu uproszczenia postępowania i przyspieszenia biegu spraw, wynikających z wykonania ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936 i obniżenia kosztów tego postępowania, ponoszonych przez strony, zarządzam, co następuje

1) władza wodna, prowadząca księgę wodną, wzywa istniejące w jej obrębie zakłady o sile wodnej do przedłożenia zeznań co do danych, potrzebnych dla wpisu do księgi wodnej, a ustalonych w § 6 rozp. Ministra Rob. Publ. z dnia 7 maja 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 468. Przedłożone przez przedsiębiorców podania, dowody i plany bada Władza wodna I instancji w myśl § 7 tego rozporządyenia i zarządza w miarę potrzeby ich uzupełnienie. Jeżeli na podstawie przedłożonych danych istnienie i rozmiar prawa wodnego będą wykazane w sposób, wykluczający wszelką wątpliwość, orzekała władza wodna o wpisaniu uprawnienia do księgi wodnej i ogłasza to orzeczenie w przyjęty w powiecie sposób z pouczeniem, że przeciw temu orzeczeniu można wnieść w terminie czternastodniowym od dnia ogłoszenia sprzeciw do Urzędu Wojewódzskiego i że kto w tym terminie takiego sprzeciwu nie wniesie, traci prawo podnoszenia dalszych zarzutów i może przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania prawa wodnego żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić. Po prawomocności orzeczenia następuje wpis do księgi wodnej. Jeżeli co do samego istnienia prawa wodnego, jego rozmiarów lub też w szczególności co do oddziaływania spiętrzenia na prawa osób trzecich zachodzą wątpliwoci ma Władza Wodna I instancji przedłożyć sprawę do rozstrzygnięcia Urzędowi Wojewódzkiemu.

2) w Urzędzie Wojewódzkim wszystkie czynności, związane z przygotowaniem i przeprowadzeniem dochodzenia wodno-prawnego, z wydaniem na podstawie przeprowadzonego dochodzenia orzeczenia

wodno-prawnego, zarządzeniem wpisu do ksiąg wodnych ustalonego prawa wodnego i wykonania warunków ustalonych w orzeczeniu wodno-prawnem, wykonuje Okr. Dyrekcja Rob. Publ. przez Oddział Wodny. O ile przy załatwianiu dotyczących spraw okaże się potrzeba zasięgnięcia opinji prawnej, to ma się to stać w drodze bezpośredniego porozumienia pomiędzy Wydziałem Administracyjnym Urz. Woj. a wspomnianym Oddziałem Wodnym. Jeżeli co do zapatrywań miedzy temi czynnikami zachodzą różnice zdań, to pod względem prawnym przeważa zdanie Wydziału Admistracyjnego, a pod względem technicznym zdanie Oddziału Wodnego. W razach wątpliwych przeważa zdanie Wydziału Administracyjnego.

3) Jeżeli nasuwające się co do wpisu do księgi wodnej wątpliwości dotyczą jedynie ustalenia rozmiarów istniejącego prawa wodnego lub osadzenia znakow wodnych i kontrolnych przewidzianych w ustawie wodnej, to wątpliwości te ma wyjaśnić Oddział Wodny O.D.R.P.—ile możności przy sposobności innej komisji—i polecić Władzy Wodnej wydanie orzeczenia o wpisie do księgi wodnej w myśl wskazówek podanych powyżej pod 1). Polecenie to podpisuje Okr. Dyrektor Rob. Publ. „za Wojewodę".

4) Rozprawę wodno-prawną rozpisuje się przy nowych zezwoleniach na prawo wodne w wypadkach, przewidzianych w art. 45 ustawy wodej, a przy istniejących uprawnieniach tylko tam, gdzie bez dochodzenia wodno-prawnego rozmiar prawa wodnego nie może być ustalony, gdzie zostały wniesione sprzeciwy przeciw orzeczeniu o wpisie do księgi wodnej, lub gdzie z przedłożonych przez Władzę wodną I instancji aktów widocznem jest, że prawa osob trzecich są zagrożone. Ogłoszenie rozprawy podlega po osiągniętem porozumieniu między Wydziałem Administracyjnhm i Oddziałem Wodnym mojej aprobacie.

5) Rozprawę wodno-prawną przeprowadza jako przewodniczący urzędnik delegowany przezemnie w obecności znawcy technicznego jako delegata Okr. Dyrekcji Robót Publicznych. wójta gminy i sołtysa wsi.

Delegat Okr. Dyrekcji Rob. Publ. ma obowiązek w czasie rozprawy wodno-prawnej z urzędu zwrócić uwagę na wszystkie okoliczności, oddziałujące na interesy publiczne i przestrzegać, by wskutek utrzymania w mocy lub udzielenia zezwolenia na prawo wodne interesy te nie doznały uszczerbku. Ma to mieć szczególniej tam zastosowanie, gdzie mimo zawiadomienia odnośnych władz państwowych i samorządowych zastępcy tych władz nie jawili się do rozprawy.

W szczególności jest obowiązkiem delegata Okr. Dyrekcji Rob. Publ. w czasie rozprawy tak dokładnie przeprowadzić wszelkie pomiary, by Zarząd Dróg Wodnych w Rożyszczach z siedzibą w Łucku bez oględzin na miejscu, na podstawie protokułu rozprawy i dołączonych do niego szkiców pomiarowych mógł się dokładnie zorjentować co do wymagań ze względu na żeglugę i spław i co do dotyczących warunków na rzekach żeglownych i spławnych.

Koszta podróży, związane z delegowaniem przez wspomniany Zarząd Dróg Wodnych i inne Urzędy państwowe i samorządowe swych zastępców do rozprawy wodno prawnej, mają być traktowane w myśl przepisów ust. 1 i 2 art. 206 ustawy wodnej i nie mają być z reguły wkładane na przedsiębiorcę, o czem należy zawiadomić Urzędy państwowe i samorządowe bardziej zainteresowane w dochodzeniach wodno-prawnych.

6) Na podstawie przeprowadzonej rozprawy wodno-prawnej i po zasięgnięciu w krótkiej drodze opinji wspomnianego powyżej Zarządu Dróg Wodnych, jeżeli zakład znajduje się na rzece spławnej lub żeglownej, sporządza Oddział wodny projekt orzeczenia wodno-prawnego lub dotyczącego tymczasowego zarządzenia i przesyła ten referat w krótkiej drodze Wydziałowi Administracyjnemu do uzgodnienia pod względem prawnym. Po tym uzgodnieniu przedkłada Oddział Wodny sprawę Kolegium Wodnemu, którego uchwała dla wydać się mającego orzeczenia jest miarodajna. Jeżeli to Kolegjum zażąda zmian w projektowanem orzeczeniu wodno-prawnem, to zmiany te mają być przeprowadzone, albo tez sprawa ma być przedłożona do decyzji Ministerstwa Rob. Publ.

Po uchwale Kolegium Wodnego przedkłada Okr. Dyrekcja Rob. Publ. orzeczenie wodno-prawne do mojej aprobaty i zajmuje się jego opublikowaniem.

7) Po uprawnieniu się orzeczenie wodno-prawnego zarządza Okr. Dyrekcja Rob. Publ. w jaknajszybszym tempie wpis do księgi wodnej utrzymanego w mocy lub udzielonego prawa wodnego i pilnuje spełnienia warunków ustalonych w orzeczeniu

8) Jeżeli przeciw orzeczeniu wodno-prawnemu zostaną wniesione sprzeciwy to Urząd Wojewódzki przez Okr. Dyrekcję Rob. Publ. przedkłada sprawę wraz z wszystkiemi aktemi przedmiotowemi Ministerstwu Rob. Publ.

9) Należy sporządzić w jaknajkrótszym czasie projekty instrukcji postępowania wodno-prawnego dla Władzy Wodnej I i II instancji i przedłożyć je mi do aprobaty.

10) O ile w danym wypadku zachodzi potrzeba przeprowadzenia komisji sanitarno-technicznej (przemysłowej), to w myśl art. 200 ustawy wodnej należy czynności te połączyć z rozprawą wodno-prawną, lecz spisać z każdej czynności osobny protokuł.

11) Wszystkie akta wodno-prawne, znajdujące się obecnie w Wydziale Administracyjnym odda ten Wydział wraz z prowadzonemi ewidencjami protokularnie Oddziałowi Wodnemu, który to protokół ma mi być przedłoży do aprobaty.

Wojewoda (—) *Wł. Mech*

39.

Okólnik

Wojewody Wołyńskiego Nr. 4.

z dn. 6 kwietnia 1927 r. (Nr. 2283/Rol.) do PP. Starostów Woj. Woł.

w przedmiocie udziału pow. lekarzy wet. w akcji kulturalno oświatowej.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr P. reskryptem z dnia 22.III b.r. Nr. 427-W-III zaznacza, że w niektórych miejscowościach kraju lekarze wet. nie uczestniczą w działalności kulturalno-oświatowej, podejmowanej przez miejscowe organizacje rolnicze i hodowlane.

Wychodząc z założenia, że działalność kulturalno-oświatowa z zakresu specjalności weterynaryjnej, a w szczególności profilaktyki i hygjeny zwierząt, ewentualnie także pomocy doraźnej w nagłych wypadkach, jest bardzo pożądana w interesie hodowli i rolnictwa i nie może się normalnie rozwijać bez stałego współudziału ze strony lekarzy wet., oraz, że

powyższa działalność ułatwia zrozumienie przez szerszy ogół ludności zadań administracji weterynaryjnej, zmierzających do tłumienia chorób zaraźliwych zw. i zapobiegania szerzeniu sie tych chorób, jakoteż do należytego badania zwierząt rzeźnych i mięsa także do ulepszenia stanu niezbędnych urządzeń sanitarnych, uważam za niezbędne, w myśl instrukcji z dnia 2 maja 1921 r. (Dz. Urz. M. R. i D. P. Nr. 11), by powiatowi lekarze wet. weszli w ścisły kontakt z miejscowemi organizacjami hodowlanemi i rolniczemi i wszelkiemi siłami współdziałali w akcji kulturalno-oświatowej na obszarze swego powiatu, uczestnicząc w wygłaszaniu odczytów, pogadanek i wykładów z zakresu swej specjalności.

Wojewoda (—) *Wł. Mech.*

40.

Okólnik

Wojewody Wołyńskiego Nr. 7.

z dn. 28 marca 1927 r. (L. RPIII-2218),

w przedmiocie stosowania przepisów budowlanych.

Wobec ponawianych zapytań ze strony władz administracyjnych i sądowych, jakie należy stosować przepisy w przedmiocie budowli prywatnych, oraz w jakim trybie winny być udzielane pozwolenia na budowle prywatne w poszczególnych miejscowościach na terenie Województwa Wołyńskiego, podaje się do ogólnej wiadomości i poleca się obwieścić zainteresowanym gminom miejskim i wiejskim do zastosowania się następujące wyjaśnienie;

I.

Władze budowlane I instancji, oraz ich kompetencje.

Władzę budowlaną I instancji w miastach Kowlu, Łucku, Równem, Krzemieńcu, Włodzimierzu, Dubnie, Ostrogu, Zdołbunowie,—sprawiają Magistraty, w innych zaś miastach Starostwa i Magistraty, na wsi — wójtowie gmin i Starostwa.

Magistraty miasta: Kowla, Łucka, Równego, Krzemieńca, Włodzimierza, Dubna, Ostroga, Zdołbunowa są upoważnione do zatwierdzania projektów i wydawania zezwoleń na wznoszenie i przebudowę budowli prywatnych z mocy art. 187 obowiązującej Ustawy Budowlanej (Zbiór Praw b. cesarstwa rosyjskiego tom XII cz. I wyd. 1900 r.). Magistraty wszystkich innych miast są upoważnione do zatwierdzania projektów i wydawania pozwoleń na budowę wzgl. przebudowę prywatnych *parterowych* budowli mieszkalnych, oraz prywatnych budowli dospodarczych z mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. Nr. 36 p. 383) i z mocy rozporządzenia wykonawczego z dn. 12 sierpnia 1924 r. (Dz. U. № 87 p. 829). Powyższe przepisy dotyczą na terenie Województwa Wołyńskiego następujących miast:

Powiat Łucki: miasteczka: Ołyka, Rożyszcze,
Powiat Rówieński: miasteczko Korzec.
Powiat Kowelski: miasteczko Ratno.
Powiat Włodzimierski: miasteczko Uściług.
Powiat Dubieński: miasteczko Radziwiłłów.
Powiat Lubomlski: miasto Lubomi.
Powiat Kostopolski: miasto Kostopol i miasteczko Berezno.
Powiat Horochowski: miasto Horochów i miasteczko Beresteczko.

Na wsi i miasteczkach, nie posiadających magistratów, pozwolenia na budowę nowych lub gruntowną przebudowę starych parterowych budowli, udziela w zakresie zleconym wójt gminy z mocy art. 2 Ustawy z dn. 18 lipca 1924 r. (D. U. Nr. 73 poz. 715).

Projekty budowli, do których zatwierdzania Magistraty nie są upoważnione, winny być skierowane przez Magistraty m. Kowla, Łucka, Równego, Krzemieńca, Włodzimierza, Dubna. Ostroga i Zdołbunowa, do Urzędu Wojewódzkiego, przez Magistraty zaś innych miast do Starostw z mocy § 5 rozporządzenia wykonawczego z dn. 12 sierpnia 1924 r. (Dz. U. Nr. 87 p. 829).

II.

Zezwolenia na budynki prywatne nie parterowe winny być udzielane przez Starostwa na terenie Województwa Wołyńskiego na wsiach w miastach z wyjątkiem: Kowla, Łucka, Równego, Krzemieńca. Włodzimierza, Dubna, Ostroga i Zdołbunowa.

A. Pierwszy Rejon.

a) Powiat Łucki — w miasteczkach: Ołyce i Rożyszczach oraz na wsi na terenie powiatu, projekty budynków z wyjątkiem parterowych budowli mieszkalnych i budowli gospodarczych, które zatwierdzają Magistraty i Zarządy Gminne, winny być skierowane wraz z opinją Magistratu lub Urzędu Gminnego do Starostwa, które zatwierdza je na wniosek Państwowego Zarządu Drogowego w Łucku, we własnym zakresie działania lub przedstawia ze swym wnioskiem władzy przełożonej według kompetencji.

b) Powiat Horochowski. W m. Horochowie i miasteczku Beresteczku oraz na wsi na terenie powiatu, projekty budynków z wyjątkiem parterowych budowli mieszkalnych i budowli gospodarczych wraz z opinją Magistratów, lub właściwego Zarządu Gminnego, winny być skierowane do Starostwa, które zarządzą technikowi budowlanemu przy Starostwie w Horochowie zaświadczenie planu sytuacyjnego i orjentacyjnego i przesyła je do Państwowego Zarządu Drogowego w Łucku w celu opracowania wniosku technicznego. Na mocy tego wniosku Starostwo zatwierdza projekt we własnym zakresie działania lub przedstawia do decyzji wyższej instancji. według kompetencji.

B. Drugi Rejon.

a) Powiat Rówieński. W miasteczku Korcu oraz na wsi na terenie powiatu projekty budynków z wyjątkiem parterowych budowli mieszkalnych i budowli gospodarczych, które zatwierdzają Magistraty i Zarządy Gminne, winny być skierowane wraz z opinją Magistratu lub Zarządu Gminnego do Starostw, które zatwierdzają je na wniosek Architekta Rejonowego w Równem, we własnym zakresie działania lub przedstawią ze swym wnioskiem do decezji władzy przełożonej według kompetencji.

b) Powiat Kostopolski, W m. Kostopolu i miasteczku Bereznem oraz na wsi na terenie powiatu, projekty budynków z wyjątkiem parterowych budowli mieszkalnych i budynków gospodarczych wraz z opinją Magistratu lub właściwego Zarządu Gminnego, winny być skierowane do Starostwa, które zarządzi Państwowemu Zarządowi Drogowemu w Kostopolu zaświadczenie planu sytuacyjnego i orjentacyjnego i przesyła je do Architekta Rejonowego w Równem w celu opracowania wniosku technicznego. Na mocy tego wniosku Starostwo zatwierdza projekt we własnym zakresie działania lub przedstawia do decyzji wyższej instancji według kompetencji.

c) Powiat Zdołbunowski. Na terenie powiatu na wsi projekty budynków z wyjątkiem parterowych budowli mieszkalnych i budowli gospodarczych wraz z opinją właściwego Zarządu Gminnego winny być skierowane do Starostwa, które rzarządzi Technikowi Budowlanemu przy starostwie w Zdołbunowie zaświadczenie planu sytuacyjnego i orjentacyjnego i prześle je do Architekta Rejonowego w Równem w celu opracowania wniosku technicznego. Na mocy tego wniosku Starostwo zatwierdzi projekt we własnym zakresie działania, lub przedstawia do decyzji wyższej instancji według kompetencji.

C. Trzeci rejon.

a) Powiat Kowelski. W miasteczku Ratnie oraz na wsi na terenie powiatu projekty budynków z wyjątkiem parterowych budowli mieszkalnych i budowli gospodarczych, które zatwierdzają Magistraty i Zarządy Gminne, winny być skierowane wraz z opinją Magistratu lub Zarządu Gminnego do Starostwa, które zatwierdza je na wniosek Architekta rejonowego w Kowlu we własnym zakresie działania lub przedstawia ze swym wnioskiem do decyzji władzy przełożonej według kompetencji.

b) Powiat Lubomlski. W m. Lubomlu oraz na wsi na terenie powiatu projekty budynków z wyjątkiem parterowych budowli mieszkalnych i budowli gospodarczych wraz z opinją Magistratu lub właściwego Zarządu Gminnego, winny być skierowane do Starostwa, które zarządzi Państwowemu Zarządowi Drogowemu w Lubomlu zaświadczenie planu sytuacyjnego i orjentacyjnego i przesyła je do Architekta Rejonowego w Kowlu w celu opracowania wniosku technicznego. Na mocy tego wniosku Starostwo zatwierdza projekt we wlanym zakresie działania lub przedstawia do decyzji wyższej instancji według kompetencji.

c) Powiat Włodzimierski. W miastateczku Uściługu oraz na wsi na terenie powiatu projekty budynków z wyjatkiem parterowych budowli mieszkalnych i budowli gospodarczych wraz z opinją Zarządu Gminnego względnie Magistratu, winny być skierowane do Starostwa, które zarządzi Państwowemu Zarządowi Drogowemu we Włodzimierzu zaświadczenie planu sytuacyjnego i orjentacyjnego i przesyła je do Architekta Rejonowego w Kowlu w celu opracowania wniosku technicznego. Na mocy tego wniosku Starostwo zatwierdza projekt we własnym zakresie działania lub przedstawia do decyzji wyższej instancji według kompetencji.

D. Czwarty rejon.

a) Powiat Krzemieniecki. Na wsi na terenie powiatu projekty budynków z wyjątkiem parterowych budowli mieszkalnych i budowli gospodarczych, które zatwierdzają Magistraty i Zarządy Gminne, winny być skierowane wraz z opinją właściwego Zarządu Gminnego do Starostwa, które zatwierdza je na wniosek Architekta Rejonowego w Krzemieńcu we własnym zakresie działania lub przedstawia je ze swym wnioskiem do decezji władzy przełożenej według kompetencji.

b Powiat Dubieński. W miasteczku Radziwiłłowie oraz na wsi na terenie powiatu projekty budynków z wyjątkiem parterowych budowli mieszkalnych i budowli gospodarczych wraz z opinją Magistratu lub właściwego Zarządu Gminnego winny być skierowane do Starostwa, które zarządzi Państwowemu Zarządowi Drogowemu w Dubnie zaświadczenie planu sytuacyjnego i orjentacyjnego i przesyła je do Architekta Rejonowego w Krzemieńcu w celu opracowania wniosku technicznego. Na mocy tego wniosku Starostwo zatwierdza projekt we własnym zakresie działania lub przedstawia do decezji wyższej instancji według kompetencji.

III.

Władza budowlana II instancji.

Władzę budowlaną II instancji sprawuje Urząd Wojewódzki (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych), która jest uprawniona do zatwierdzenia projektów zakładów przemysłowych i zakładów użyteczności publicznej.

Na przebudowę, odnawianie, rekonstruowanie i ozdabianie budowli zabytkowych, jakoteż zmianę w najbliższem otoczeniu ważniejszych zabytków nieruchomych, pozwolenia udziela władza II instancji w porozumieniu z konserwatorem z mocy srt. 8 Ustawy z dn. 8 lipca 1924 r. (D. U Nr. 73 p. 715) i § 6 rozp. wykonawczego z dn. 12 sierpnia 1924 r. (D. U. Nr. 87 p. 829),

UWAGA: Projekty pomników, posągów, figur i tablic pamiątkowych w miejscach publicznych winny być zatwierdzane przez M stwo Wyznań Relig. i O. P. (D. U. Nr. 5 p. 93 1919 r. oraz D. U. Nr, 91 p. 672 1922 r.) na podstawie projektów, które należy składać za pośrednictwem Dyrekcji Robót Publicznych.

IV.

Budynki przemysłowe.

Zezwoleń na budowle przemysłowe udziela Urząd Wojewódzki po zatwierdzeniu projektu (pod względem budowlano-technicznym art. 167 ob. Ust. Bud.). Projekty winne być składane za pośrednictwem Starostw do Urzędu Wojewódzkiego.

V.

Budynki użyteczności publicznej.

Projekty budynków użyteczności publicznej winny być przedstawiane władzom technicznym I instancji, które kierują je wraz z wnioskami i swoją opinją do Dyrekcji Rob. Publ po zaświadczeniu planu orjentacyjnego i sytuacyjnego (1:500). Dyrekcja zasięga opinji Okręgowego Konserwatora i załatwia sprawę we własnym zakresie lubskieruje ją do decyzji Ministerstwa. Jako budynki użyteczności publicznej są uważane: świątynie wszystkich wyznań, teatry, szopy dla widowisk, cyrki, sale publiczne, szpitale, szkoły, przytułki, łaźnie publiczne, hale targowe, czytelnie, bibljoteki, herbaciarnie domy ludowe.

VI.

Rekursy od orzeczeń władz budowlanych I i II instancji.

Z mocy § 10 rozp. Ministerstwa Rob. Publ. z dnia 12 sierpnia 1924 r. (D. U. № 87 p. 829) art. 7 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. (D. U. Nr. 73 p. 715) i art. 1 ustawy z dn. 1 sierpnia 1923 r. (D. U. Nr 91 p 712) osobom zainteresowanym przysługuje prawo odwołania się: 1) do Wydziału Powiatowego od decyzji wójta, 2) do Starosty — od orzeczeń Magistratów w miastach niewydzielonych z powiatów w ciągu dni 14 u od dnia doręczenia orzeczenia, 3) do Wojewody (Dyrekcji Robót Publicznych) od orzeczeń Magistratów w miastach wydzielonych oraz do wskazanych w punkcie 1 orzeczeń Wydziału Powiatowego w ciągu dni 14 u od dnia doręczenia orzeczenia, 4) do Ministerstwa Robót Publicznych od orzeczeń wydanych w instancji I przez władze administracyjne II instancji w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

UWAGA: Odwołanie się winno być złożone za pośrednictwem Urzędu, który wydał orzeczenie w I instancji t. j na ręce wójta, Magistratu. Starosty lub Wojewody (Dyrekcji Rob. Publ.).

VII.

Nadzór techniczny.

Wszelkie roboty budowlane w miastach, które wymagają uzyskania pozwolenia na budowę, oraz w miastach i poza miastami roboty przy budowie lub przebudowie gmachów użyteczności publicznej i zakładów przemysłowych na terenie całego Województwa Wołyńskiego winny być prowadzone pod kierownictwem osób, uprawnionych do tego z tytułu posiadanych przez nie dyplomów lub świadectw. Do budowy według zatwierdzonego projektu interesowany może przystąpić po złożeniu w Magistracie wzgl. Starostwie lub Dyrekcji Rob. Publ. na piśmie przez osobę upoważnioną w myśl obowiązujących przepisów do prowadzenia robót budowlanych, deklaracji, stwierdzającej, że osoba ta podjęła się prowadzenia robot przy projektowanej budowie względnie przebudowie w myśl § 9 rozporz z dn. 12 sierpnia 1924 r. (D. U. Nr. 87 p. 839). Natomiast nie jest wymagane, by roboty budowlane poza wymienionemi powyżej budowlami t. j. prywatne budowle gospodarcze i prywatne budowle parterowo mieszkalne poza terenami miast, były prowadzone przez upoważnione osoby i mogą być wykonywane pod kierownictwem samego właściciela budowli lub jego pełnomocnika.

VIII.

Obowiązki policji budowlanej.

Magistraty miast, Zarządy gmin wiejskich oraz posterunki Policji Państwowej winny roztoczyć baczny nadzór, by na terenie województwa nie powstawały nowe będowle oraz nie były przebudowywane i dobudowywane istniejące z pominięciem obowiązujących przepisów buwowlanych, ustanowionych w celu bezpieczeństwa publicznego Nadzór winien polegać na tem, by roboty budowlane były dokonywane po uzyskaniu zezwolenia na budowę, by budowy dokonywano ściśle według zatwierdzonego projektu, który winien być stale na budowie w czasie robót, oraz by wszelkie budynki w miastach, a budynki przemysłowe i użyteczności publicznej na całym terenie województwa, były wznoszone pod technicznem kierownictwem osób, uprawnionych do sprawozdania nadzoru budowlanego.

W razie niezachowania powyższych warunków należy roboty wstrzymać, spisując protokół z udziałem policji. Protokół winien podawać stan robót, przyczynę wstrzymania robót, oraz zawierać orzeczenie urzędu technicznego (Architekta Rejonowego, Państwowego Zarządu Drogowego lub Magistratu, względne Zarządu Gminnego) stwierdzającego, czy samowolnie lub nieprewidłowo wzniesiona będowla może nadal istnieć ewentualnie pod jakiemi warunkami, czy też zagraża bezpieczeństwu publicznemu i winna być zniesiona. Protokół Policja Państwowa skierowuje do sądu z wnioskiem ukarania winnego przekroczenia ob. Ustawy Bud. oraz zniesienia budowli, o ile zachodzi tego potrzeba.

Z przeprowadzonych lustracji działalności policyjno-budowlanej poszczególnych Magistratów zauważam, że z powodu braku planów regulacyjnych miast większość Magistratów przy zatwierdzaniu projektów budowli prywatnych nie poługuje się żadnym programem z góry nakreślonym i jedynie dba o to, aby projekty te ściśle odpowiadały w każdym poszczególnym wypadku przepisom budowlanym. Zwłaszcza Magistraty nadużywają § 9 rozporządzenia Min. Rob. Publ. z dn. 21.4 1923 r. o ulgach budowlanych w miastach (D. U. Nr. 49 p. 346), pozwalając wznosić budowle drewniane we wszystkich dzielnicach miast.

Wytwarza to, że w miastach nie tylko nie powstają rozgraniczenia dzielnic na murowane i drewniane lub też na dzielnice ze zwartem zabudowaniem i dzielnice z budowlami wolno stojącemi, ale nawet zacierają się ślady takiego podziału, ustalone jeszcze za czasów zaborczych.

Ponadto żaden z zarządów miast nawet większych dotychczas nie skorzystał, z przysługującego mu z tytułu art. 206 ustawy rosyjskiej budowlanej, prawa i nie wydał, obowiązujących obywateli miejskich, rozporządzeń w przedmiocie ustalenia środków ostrożności przeciwko pożarom. urządzenia dachów, pieców, kominów, należytego ich utrzymywania i oględzin.

Wobec tego na podstawie przysługującego mi prawa z tytułu ustawy z dnia 29.4 1919 r. (D. P. Nr. 39 p. 183) zarządzam, co następuje:

1. Zechcą Magistraty w jaknajkrótszym czasie przystąpić do pomiarów miast i sporządzenia planów regulacyjnych, przyjmując pod uwagę rozporządzenie b General Gubernatora Warszawskiego z dnia 29 listopada 1916 r. (Dz. Rozp. Nr. 38), które obowiązuje na terenie tut. Województwa na podstawie dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. (Dz. P. Nr. 14 poz. 176) oraz rozp. Rady Ministrów z dn. 17.II 1921 r (D. U. Nr. 99 poz. 713).

2. Nie oczekując na definitywne zatwierdzanie planów regulacyjnych, należy już teraz powziąć uchwały przez Magi-

straty a także i Miejskie Społeczno-Gospodarcze Komitety, ustalające dzielnice miasta dla budownictwa murowanego, dzielnice ze zwartem zabudowaniem, dzielnice przemysłowe. Po wejściu w życie tych uchwał zarządzam surowe ich przestrzeganie przez Oddziały Techniczne Magistratów. Te Zarządy miejskie, które, korzystając z § 11 wyżej przytoczonego rozporządzenia M, R. P. z dnia 21.4 1923 r. w swoim czasie wyniosły odpowiednie uchwały o zastosowaniu § 9 powyższego zarządzenia, winny natychmiast poddać ich ponownej rewizji.

3. Również należy poddac rewizji uchwały Magistratów co do ustępu 2, § 7 wyżej powołanego rozp. Min. Rob. Publ. w kwestji urządzenia mieszkań w suterenach. W każdym razie zabraniam urządzenia wejść do suteren wprost z ulicy.

4. Zechcą Magistraty natychmiast przystąpić do opracowania obowiązujących zarządzeń, mających na celu bezpieczeństwo przeciwpożarowe, a to w myśl przytoczonego wyżej art. 206 ustawy budowlanej rosyjskiej Projekty tych zarządzeń należy przesłać do zatwierdzenia do Urzędu Wojewódzkiego Okr. Dyr. Rob. Publ.

5. Celem ułatwienia i udowodnienia zainteresowanym mieszkańcom miasta, zmierzającym na swych placach pobudować ustępy i małe budynki gospodarcze, nie ponosząc na to kosztów sporządzenia projektów technicznych, zarządzam co następuje:

Od osób, ubiegających się o uzyskanie zezwolenia policyjno-budowlanego na pobudowanie ustępów i małych parterowych budynków gospodarczych (niemieszkalnych bez pieców i palenisk) jak to: komórek, składzików na opał, piwnic i t. p.) nie należy wymagać przedstawienia projektów technicznych do zatwierdzenia.

Również nie należy żądac, by wspomniane budowle były wykonywane pod kierownictwem osób, uprawnionych do prowadzenia robót budowlanych.

Dla uzyskania zezwolenia na te budowle dostateczne jest przedstawienie do zatwierdzenia planu sytuacyjnego w skali 1:500 (może być odręczny).

6. Surowo zabraniam wydawania zezwoleń na budowę przez Magistraty wbrew wnioskom architektów miejskich względnie rzeczoznawców.

Wobec tego, że w mniejszych miasteczkach czynności rzeczoznawców spełniają często osoby, nie mające odpowiednich kwalifikacyj, Wydziały Powiatowe Sejmików również nie posiadają odpowiednich sił fachowych, dla załatwienia rekursów na wsi, zechcą Panowie Starostowie poczynić kroki, by zostały pozwane do pracy w Wydziałach Powiatowych odpowiednie osoby fachowe, które jednocześnie mogą służyć rzeczoznawcami dla spraw budowlanych w miasteczkach, w których Magistraty nie posiadają architektów miejskich.

O powziętych krokach w myśl powyższego zarządzenia winni Magistraty względnie Panowie Starostowie donieść w terminie do dnia 1 maja 1927 r.

Jednocześnie odwołuję rozporządzenie z dnia 1 października 1926 r. L. 6040/III.

Wykaz ważniejszych przepisów budowlanych, obowiązujących na terenie Województwa.

1. Ustawa Budowlana b. ces. ros. rok 1900.

2. Rozporządzenie Ministra Rob. Publ. z dn. 3.III 1922 r. w sprawie wysokości budowli (D U. Nr. 17 p. 141 z 1922 r. oraz rozporządzenie Ministra Rob. Publ. z dn. 3.III 1922 r. w sprawie budowli drewnianych (D U. Nr. 12 p. 191 z 1922 r.).

3) Ustawa z dnia 22 września 1922 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (D. U. Nr. 88 p. 786) z 1922 r.

4) Ustawa z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (D. U. Nr. 51 p. 346).

5) Rozporządzenie Ministra R. P. z dnia 21-go kwietnia 1923 r. o ulgach budowlanych w miastach (D. U. Nr. 49 poz. 346 z 1923 r.).

6) Rozporządzenie budowlano-policyjne dla wsi z dnia 20 listopada 1920 r. (D. U. Nr. 99 p. 713 z 1921 r.).

7) Ustawa przemysłowa b. ces. ros wyd. 1913 roku tom XI cz. 2.

8) Rozporz. Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 8 listopada 1921 r. o dozorze kotłów (D. U. Nr. 103 p. 744 z 1921 r. i Nr. 36 p. 344 z 1923 r.) oraz z dn. 31 czerwca 1922 r. w sprawie wyjść w nowobudowanych kotłowniach (Dz. U. Nr. 51 p. 461 z 1922 r.).

9) Ustawa z dnia 17-go lutego 1922 r. o budowie szkół powszechnych (D. U. Nr. 18 p. 141 z 1922 r.).

10) Rozporz. Ministra Zdr. Publ z dn. 12 go lipca 1922 r. o zakładach szpitalnych (D. U. Nr. 97 p. 698 z 1922 r., oraz z dn. 5 go lipca 1921 r. o zakładach kąpielowych rytualnych (D. U. Nr. 65 p. 416 z 1921 r.).

11) Dekret z dnia 14 listopada 1918 r. o opiece nad zabytkami sztuki i kultury (D. U. Nr. 16 p. 36 z 1918 r.) oraz dekret o zatwierdzeniu projektów z dn. 8 stycznia 1919 roku (D. P. Nr. 93 z 1919 r.) rozciągnięte na W-wo Wołyńskie z dn. 20.X 1921 r. (D. U. Nr. 83 p. 585 i Nr. 91 p. 672 z 1921 r.).

12) Rozporz. Nacz. Nadzw. Komisarza z dn 10 czerwca 1921 r. o utrzymaniu porządku w gminach miejskich (D. U. Nr. 56 p. 345 z 1921 r. i D. U. Nr. 70 p. 679 z 1924 r.).

13) Rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn 14-go kwietnia 1924 r. o przekazaniu Zarządom Gmin zatwierdzania projektów prywatnych parterowych budowli mieszkalnych i budowli gospodarczych (D. U. Nr. 36 p. 383 z 1924 r.).

14) Ustawa z dn. 18-go lipca 1924 r. w sprawie zmiany niektórych przepisów budowlanych na obszarach b. zaboru ros (Dz. U. Nr. 73 poz. 715).

15) Rozporz. wykonawcze Ministra Rob. Publ. z dnia 12 sierpnia 1924 r. w porozumieniu z ministrem Spraw Wewn rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14-go kwietnia 1924 roku (D. U. Nr. 87 p. 829).

Wojewoda (—) **Wł. Mech.**

41.

Okólnik

Wojewody wołyńskiego Nr. 11.

z dn, 25.IV 1927 r. (L. 2109/Pr.

Do pp. Starostów Woj. Woł. w przedmiocie opłat stemplowych od podań o przyśpieszenie załatwienia sprawy.

Według wyjaśnienia Izby Skarbowej Wołyńskiej w Łucku z 11 kwietnia br. Nr. 20827/V/1329 podania zawierające jedynie prośbę o przyspieszenie załatwienia poprzednio wniesionego podania są zasadniczo wolne od opłaty stemplowej.

Natomiast o ile podanie takie zawiera okoliczności, ktore nie były wymienione w podaniu poprzedniem, a zatem jest przedmiotem osobnego załatwienia, to podanie takie podlega opłacie stemplowej według ustalonych stawek.

O powyższem zechcą Panowie Starostowie pouczyć podwładnych Im urzędników.

Wojewoda (—) *Wł. Mech.*

42.

Rozporządzenie

Wojewody Wołyńskiego

z dn. 29 marca 1927 r. (L. 2707/Sm.)

w sprawie zmiany dni targowych w miasteczku Warkowiczach gm, Warkowicze, pow. Dubieńskiego.

Zmieniam § 1 rozporządzenia z dnia 22.VI 1926 r. w sprawie zmiany dni targowych w m. Warkowiczach i w m. Jezioranach gminy Warkowicze, pow. Dubieńskiego w ten sposób, iż w końcu należy dodać zdanie:

„W piąte wtorki, przypadające w niektórych miesiącach w ciągu roku winny odbywać się targi i jarmarki w m. Warkowiczach".

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wykonanie tegoż poleca się P. Staroście w Dubnie.

Wojewoda (—) *Wł. Mech.*

43.

Obwieszczenie.

Wojewody Wołyńskiego

z dn. 30 kwietnia 1927 r. № 2358-Rol.)

w przedmiocie cen na drzewo opałowe.

Wobec nieaktualności zmiany cen na drewno opałowe w sezonie letnim, gdy drewno nie jest zajmowane, zawieszam zwoływanie Komisji doradczych,

przewidzianych rozporządzeniem Min. Rob. Publ. z dn. 1.I 24 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 14 poz. 140) i pozostawiam w mocy ceny wyznaczone postanowieniem № 2113|Rol. z dn. 28.III 1927 r., na M c Kwiecień r. b. do nowego zarządzenia.

Wojewoda (—) *Wł. Mech.*

44.

Ruch służbowy

w Urzędzie Wojewódzkim i podległych Urzędach I instancji.

W Urzędzie Wojewódzkim:

Minister Spraw Wewnętrznych

Zwolnił

Wacława Staroniewicza prow. urz. VII st. sł. dekretem z dn. 11 marca r. b. Nr. Z.O. 20413/27 na podst. art. 62 ust. pań. sł. cyw.

Bronisława Rekowskiego urzędnika administrac. I kat. VII st. sł. dekretem z dnia 22. marca r. b. Nr. O.P. 2345/5/27 wobec przejścia Jego do służby w Ministerstwie Skarbu.

Minister Robót Publicznych

zwolnił:

Leona Łakecińskiego pr. urz. VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim Okr. Dyr. Rob. Publ. w Łucku na własną prośbę;

Min. Rol. i Dóbr Pań.

zwolnił:

Stanisława Majewskiego urz. VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim w Łucku na własną prośbę.

WOJEWODA

przyjął w charakterze pracowników kontraktowych

na etat Min. Roln. i Dóbr Państwowych

Pawła Trzemeckiego od 1 kwietnia r.b. do pełnienia obowiązków kontrolera majątków państwowych w VIII gr. uposażenia w Urzędzie Wojewódzkim;

Stefana Czarnockiego od 1.IV b.r. z wynagrodzeniem VIII gr. uposażenia;

Jordana Czajczyńskiego od 1.IV r.b. z wynagr. VIII gr. uposażenia:

na etat Min. Pracy i Op. Społ.

Jana Szomańskiego na okres od 1 kwietnia do 30 czerwca w VIII gr. upos. do Urzędu Woj.

na etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Jana Zygmunta Eejslera od 1 marca r.b. do Starostwa w Równem w X gr. uposażenia;

Kazimierza Zajączkowskiego na okres od 15.IV do 30.VI r.b. w IX gr. upos. do Urzędu Wojewódzk.

zwolnił:

D-ra Zygmunta Lewickiego prow. urz. VIII st. sł. Starostwa w Lubomlu z dn. 30 marca r.b. na własną prośbę.

Józefa Gąsiorowskiego prow. urz. IX st. służb. w Urzędzie Wojewódzkim z dnia 15 kwietnia r. b. wskutek przejścia do służby sądowej;

przeniósł:

Stanisława Makulca prow. urz. X st. sł. ze Starostwo w Kowlu do Starostwa w Równem;

Inż. Leona Senyka prow. urz. VIII st. sł. p. o. kierownika państwowego Zarządu Drogowego w Lubomlu na takież stanowisko do Włodzimierza;

Inż. Leona Souppera prakt. I kat. w X st. sł. z Okr. wyr. Rob. Publ. w Łucku do Państwowego Zarządu Drogowego w Lubomlu jako kierownika P.Z.D.

45.

Ogłoszenie o sprzedaży majątków państwowych w Województwie Wołyńskiem.

W poniedziałek 30 maja 1927 roku o godz. 10-ej w gmachu Urzędu Wojewódzkiego w Łucku odbędzie się przetarg poprzedzony konkursem ofert na wymienione niżej objekta państwowe:

№ porządk.	№№ wedł. Dz. Ustaw Nr. 118/24.	NAZWA gminy	NAZWA rodzaj objektu	Przybliżony obszar w ha gruntów obj.	Ilość budyn.	Położenie i szczegóły opisu objektu	Termin umowy dzierżawnej	Cena szacunkowa w złotych	Wadjum w złotych	Wzmianka o hipotece
					W powiecie Łuckim:					
1	31	Ołyka	CHROMIAKÓW osada młyńska	4,6	1	5 klm. od poczty i telegrafu w Ołyce, 2 klm. od stacji kol. Ołyka. Dom mieszkalny i przybudówka. Młyn na 2 pary kamieni winien dzierżawca odbudować.	1 stycznia 1934 r.	24960	2500	Hipoteka nie wywołana
					W powiecie Kostopolskim:					
2	26	Kostopol	HAMARNIA osada młyńska	9	1	Położona przy szosie na skraju m. Kostopola o 3 klm. od stacji. Tylko budynek młyński z kompletnem urządzeniem dla 2 par kamieni pytla i folusza, obecnie w stanie nieczynnym.	krótkoterminowe wydzierżawienie	21000	2100	
3	23	Ludwipol	POHORYŁÓWKA osada młyńska	7	1	12 klm. od poczty w Ludwipolu i 25 klm. od m. Kostopola i kolei. Tylko budynek młyński z kompl. urządz. 2 pary kamieni w st niecz	21 grudnia 1932 r.	6740	680	
					W powiecie Rówieńskim:					
4	37	Klewań	NOWY STAW grunta osady młyńskiej	69,7	—	12 klm. od poczty i telegrafu w Klewaniu i 15 klm. od st. kol. Klewań. Łąki, pastwiska, przystawie, wody zdatne do zarybienia i resztki urządzeń spiętrzających wodę.	nie wydzierżawione.	33780	3500	

Szczegółowe warunki przetargu i sprzedaży były ogłoszone w Monitorze Polskim Nr 14 z 19 go lutego 1927 roku i są do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim (Wydział Rolnictwa i Weterynarji) w godzinach biurowych, gdzie też reflektanci winni złożyć oferty pisemne w terminie przed 25 maja r. b.

Wojewoda (—) **Wł. Mech** m p.

46.

Ogłoszenie

Komisarzy Ochrony Lasów Obwodu VIII i III
o zamknięciu lasów Zawodnia, Topyle, Zełenucha, Olszyna i Czeremszanka.

Na mocy art. 722 i 747 Ust. Leśn. (Zb. Pr. Ces. Ros. Tom VIII. Ks. 5 wyd. 1905 r.) i art. 40 Dekretu w przedmiocie organ. Urz. Ochrony Lasów (Dz. Pr. Nr. 8 z dn. 16 I. 1919 r. poz. 117) zostały zabronione:

1) w lesie własności włościan wsi Pohulanka, gminy Stepań, pow. Kostopolskiego wszelkie wyręby, przez Komisarza O. L. VIII. Obw. dnia I. IV 1927 r. protokułem Nr. 188;

2) Las Zawodnia własności spadkobierców Jezierskiego, w gminie Stydyń, pow. Kostopolskiego, wyręby i wywóz drewna, przez Komisarza O. L. VIII. Obw. w dniu 17. II. 1927 r. protokułem Nr. 182;

3) Lasy Topyle, Zełenucha i Olszyna, gminy Maciejów, pow. Kostopolskiego, własności: Wakuły, Koźmy i Hryhora Mielniczuków; Wiktora Saczuka; Semena i Karpa Jewtuszków; Semena i Maksyma Bondaruków; Feoktista, Aleksandra, Hrycia, Samojła, Daniła, Jaremę, Piotra, Leona, Antoniny, Eugenji, Sergieja i Ijeła, Nikoniuków; wszelkie wyręby przez Komisarza O. L. III. Obwodu protokułem z dnia 15. I. 1927 r. Nr. 212/I.

4) Las Czeremszanka gminy Siedliszcze pow. Kowelskiego, własności: Seweryny Idzikowskiej, Marceliny Michałowskiej, Heleny Fryderycy i Adama Godowskiego; wszelkie wyręby przez Komisarza O. L. III. Obwodu protokułem z dnia 10. I. 1927 r. Nr. 211/I.

47.

Ogłoszenie

o założeniu gminnej kasy pożyczkowo-oszczędnościowej przy urzędzie gminy Brany.

Niniejszym Urząd gminy Brany, powiatu Horochowskiego, podaje do wiadomości, iż a) na zasadzie rozporządzenia P. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 roku (Dz. U.R.P. № 118, poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 239) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą we wsi Brany, gminy Brany, powiatu Horochowskiego (kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 3000 zł., c) kasa może zaciągać zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitału zakładowego kasy.

48.

Ogłoszenie

o utworzeniu gromad wiejskich pod nazwą „Józefówka“ i „Majówka“.

Starosta Zdołbunowski decyzją z dnia 25.II rb. do L. dz. 6320, utworzył z dotychczasowej wsi Hutory-Hulcza gminy Zdołbickiej nową gromadę wiejską „Józefówka“ oraz decyzją z dn. 25.II r.b. L. dz. 6319 — z dotychczasowej wsi Lidawa Czeska tejże gminy nową gromadę wiejską „Majówka“.

Wieś Józefówka liczy 390 osób ludności, 77 samodzielnych gospodarstw 256 dziesięcin obszaru.

Wieś Majówka liczy 70 osób ludności, 14 samodzielnych gospodarstw i 145 dzies. obszaru.

49.

Ogłoszenie

o utworzenie gromady wiejskiej pod nazwą „Rejmontów“

Starosta Krzemieniecki, decyzją do L. 40670/26 utworzył z osady wojskowej powstałej na gruntach b. folwarku „Szukaj-Wody“ przy wsi Rzeszniówka gminy Zarudzieńskiej nową gromadę wiejską „Rejmontów“.

Wieś Rejmontów liczy 178 ha 2890 m. kw. obszaru, 17 samodzielnych gospodarstw i 46 osób ludności.

50.

Obwieszczenie

o udzielenie przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Etequatur Konsulowi Republiki Francuskiej Janowi Beguin-Billecocq.

Dnia 16 marca 1927 Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej udzielił exequatur Janowi Beguin - Billecocq. Konsulowi Republiki Francuskiej na obszar województw: Warszawskiego, Łódzkiego, Lubelskiego, Białostockiego, Nowogrodzkiego, Poleskiego i Wileńskiego, z siedzibą w Warszawie polecając władzom państwowym polskim użyczenie mu wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków.

51.

Ogłoszenia

o zarejestrowanych Stowarzyszeniach.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 15 marca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 460. Stowarzyszenie pod nazwą: Bereznieńskie Żydowskie Towarzystwo udzielania bezprocentowych pożyczek „Gemiłos—Chasodim” im. Jankiela Majersona i syn, w Bereznem pow. Kostopelskiego na Wołyniu z siedzibą w Bereznem.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 26 marca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L 472 Stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Łokaczach“ pow. Horochowski na Wołyniu z siedzibą w Łokaczach.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 26 marca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew, Woł. pod L. 473 Stowarzyszenie pod nazwą: Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Borsukach gminy Borsuki pow. Krzemienieckiego na Wołyniu z siedzibą w Borsukach.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 26 marca 1927 r., zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 474 Stowarzyszenie pod nazwą: Kółko Rolnicze w Borsukach gminy Borsuki pow. Krzemienieckiego na Wołyniu z siedzibą w Borsukach.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 26 marca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 475 Stowarzyszenie pod nazwą: Gemiłus-Chesed w Zdołbunowie pow. Zdołbunowskiego na Wołyniu z siedzibą w Zdołbunowie.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 26 marca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 476 Stowarzyszenie pod nazwą: „Gemiłus-Chesed“ we Włodzimierzu, pow. Włodzimierskiego na Wołyniu z siedzibą we Włodzimierzu

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 26 marca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 478 Stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej” w Uścilugu, pow. Włodzimierskiego na Wołyniu z siedzibą w Uścilugu.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 26 marca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 477 Stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej“ w Jezioranach gminy Warkowieckiej pow. Dubieńskiego na Wołyniu z siedzibą w Jezioranach.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 30 marca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 479 Stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze“ we wsi Byk gminy Hołowno pow. Lubomelskiego na Wołyniu z siedzibą we wsi Byk.

Na mocy decyzji Wojwody Wołyńskiego z dn. 6 kwietnia 1927 roku zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 480 Stowarzyszenie pod nazwą: „Żydowskie Towarzystwo Dobroczynności“ Bet Lechem i Linas Hacedek w Torczynie p. Łuckiego na Wołyniu z siedzibą w Torczynie.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 6 kwietnia 1927 roku zostało wciądnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew Woł pod L. 481 Stowarzyszenie pod nazwą: Ukraińskie Towarzystwo „Proświta“ w Ostrogu, pow. Zdołbunowskiego na Wołyniu z siedzibą w Ostrogu.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 6 kwietnia 1927 roku zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 482 Stowarzyszenie pod nazwą: „Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości Miejskich“ w Ostrogu pow. Zdołbunowskiego na Wołyniu z siedzibą w Ostrogu.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 3 kwietnia 1927 roku zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L 483 Stowarzyszenie pod nazwą Teatr i Chór Amatorski w Wierzchowie, gminy Chorów pow. Zdołbunowskiego na Wołyniu z siedzibą w Wierzchowie.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 9 kwietnia 1927 roku zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 484 stowarzyszenie pod nazwą Kółko Rolnicze „Pług“ w Starych Koszarach tejże gminy, pow. Kowelskiego na Wołyniu z siedzibą w Starych Koszarach.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn 12 kwietnia 1927 roku zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 489 Stowarzyszenie pod nazwą: Gemilus Chesed w Ostrogu pow. Zdołbunowskiego na Wołyniu z siedzibą w Ostrogu.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 9 kwietnia 1927 roku zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Woj. Woł. pod L. 485 Stowarzyszenie pod nazwą: Miejskie Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Rożyszczach pow. Łuckiego na Wołyniu z siedzibą w Rożyszczach.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 9 kwietnia 1927 roku zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Woj. Woł. pod L. 486 Stowarzyszenie pod nazwą: Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Orzewie gminy Klewańskiej pow. Rówieńskiego na Wołyniu z siedzibą w Orzewie.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 11 kwietnia 1927 roku zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Woj. Woł. pod L. 487 Stowarzyszenie pod nazwą: Towarzystwo „Sojuz Ukrainok“ w Równem pow. Rówieńskiego na Wołyniu z siedzibą w Równem.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 12-go kwietnia 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 490 Stowarzyszenie pod nazwą Kółko rolnicze w Poniatówce, gminy Chorów, pow. Zdołbunowskiego na Wołyniu z siedzibą w Poniatówce.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 15-go kwietnia 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 491 Stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie kobiet ewangelickich w Łucku“ na Wołyniu z siedzibą w Starym Oleksińcu.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 14-go kwietnia 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 492 Stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie kobiet ewangelickich w Łucku“ na Wołyniu z siedzibą w Łucku.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 14-go kwietnia 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 493 Stowarzyszenie pod nazwą Żydowskie Stowarzyszenie Filantropijne „Tomchej-Anijim“ w Ołyce pow. Łuckiego na Wołyniu z siedzibą w Ołyce.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 14 go kwietnia 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 494 Stowarzyszenie pod nazwą Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Krasiłowie Włościańskim gminy Równe pow. Rówieńskiego na Wołyniu z siedzibą w Krasiłowie włościańskim.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 13-go kwietnia 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 495 Stowarzyszenie pod nazwą Kółko Rolnicze „Zagon“ w Maszowie gminy Luboml, pow. Lubomelskiego na Wołyniu z siedzibą w Maszowie.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 10-go kwietnia 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł pod L. 488 Stowarzyszenie pod nazwą Towarzystwo Przeciwgruźliczne w Zdołbunowie, pow. Zdołbunowskiego na Wołyniu z siedzibą w Zdołbunowie.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OGŁOSZENIA.

Sekretarjat Pana Ministra Spraw Wojskowych przesłał na ręce Pana Wojewody Wołyńskiego podziękowanie w imieniu Pana Marszałka Piłsudskiego dla wszystkich urzędów, instytucji i osób na terenie Województwa Wołyńskiego, które złożyły życzenia imieninowe w dniu 19 marca br. na ręce Pana Wojewody, Panu Marszałkowi Piłsudskiemu.

„W Nadleśnictwie Państwowem Kiwerce, Leśnictwie Klepaczowskiem, została zagubiona cechówka ze znakami S. L. P.

Cechówkę unieważnia się“.

Sołtys wsi Bykowce gminy Dederkały powiatu Krzemienieckiego zgubił odznakę służbową z napisem „sołtys wsi Bykowce“.

Sołtys wsi Jarosławicze tejże gminy powiatu Dubieńskiego Mamczur Roman zgubił odznakę służbową.

Zagubione paszporty i dokumenty.

Unieważnia się następujące zagubione lub skradzione dokumenty.

Alperin Mojżesz zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Rówieńskie za № 10755, serja A № 338757.

Bondarczuk Archip zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem dnia 15.III 1926 r. № 416.

Charkow Jakób zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Dubnie w 1923 r. za Nr. 908.

Chomicki Andrzej zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Krzemienieckie dn. 21.VIII 1923 r. Nr. 4569 serja 342507.

Gorbarz Adolf zgubił poświadczenie obywatelstwa wydane przez Starostwo Dubieńskie dn. 10.VII 1925 r. Nr. 28895.

Kosatkin Piotr, zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Krzemienieckie dn. 16.XI 1922 roku Nr. 10578.

Kacchelson Izaak zgubił kartę pobytu wydaną przez Starostwo Rówieńskie dn. 20.IX 1924 r. Nr. 1004.

Karol Afanazy zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Równem za Nr. 231.

Karpiukowi Pawłowi skradziono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem, dn. 2.IV 1923 r. Nr. 590.

Kromz Mikołaj zgubił dowód osobisty wydany przez b. Naczelnika Rejonu w Bereznem dn. 14.IX 1922 r. oraz zaświadczenie wydane w 1926 r. przez komisję poborową w Kostopolu.

Komarenko Arsenjusz zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Rówieńskie dn. 21.VI 1926 r. Nr. 21110 Serja B 178512.

Kożan Jan zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Dubnie dn. 12.IV 1923 r. Nr. 1211.

Kowalczuk Grzegorz zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Krzemienieckie dn. 24.VI 1922 r. Nr. 7525.

Kolasa Józef zgubił pozwolenie na broń wydane przez Starostwo Rówieńskie dn. 14.I 1926 roku Nr. 208661/37.

Łysiany Mikołaj zgubił poświadczenie obywatelstwa wydane przez Starostwo Łuckie dn. 23.X 1924 r. Nr. 31829 oraz książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Łucku.

Miszczuk vel Oniszczuk Bazyli zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Dubnie dn. 15.VII 1923 r. Nr. 1986/B.

Miszniakow Mikołaj zgubił kartę azylu wydaną przez Starostwo Łuckie dn. 20.II 1925 r. Nr. 151/58.

Michalczuk Sawa zgubił zaświadczenie na prawo zamieszkiwania w strefie nadgranicznej wydane przez Starostwo Rówieńskie dn. 10.III 1922 r. Nr. 172.

Misiewski Mieczysław zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Kowelskie dn. 28.XI 1922 r. Serja A. Nr. 103825.

Nademjanow Teodor zgubił kartę pobytu wydaną przez Starostwo Krzemienieckie dn. 3.IV 1924 Nr. 44.

Nowicka Eugenja zgubiła kartę pobytu wydaną przez Starostwo w Zdołbunowie dn. 26.XI 1925 r. Nr. 36530.

Plecel Abram-Hersz zgubił dowód osobisty wydany przez P.K.U. we Włodzimierzu dn. 29.III 1923 r. Nr. 12403.

Perkin Olga nauczycielka szkoły powszechnej w Nieświeżu, gm. Czaruków, pow. Łuckiego, zgubiła legitymację nauczycielską wydaną przez inspektora szkolnego w Łucku.

Polejaszczuk-Pibhański Roman, zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Dubieńskie dn. 23.X 1925 r. № 7220, serja 169188.

Paśko Jewtuch mieszkaniec wsi Skrypica, gminy Hołowno, pow. Lubomelskiego, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Kowel.

Pokidiuk Tichon, mieszkaniec wsi Wołżyca gm. Kołki pow. Łuckiego, zgubił 13.II 1925 r. książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Łuck w kwietniu 1923 r.

Podczas wysyłki pocztowej w dn. 18.XI 1926 r. ze Stepania do Kostopola zostały zagubione trzy legitymacje służbowe, wystawione przez Komendę Wojewódzką P. P. w Łucku na rok 1926 na imię starszego poster. Piroga Józefa № leg. 2148, poster. Rybickiego Franciszka Nr. leg. 886, poster. Walczyńskiego Jana Nr. leg. 1187.

Redkiewicz Stanisław, posterunkowy ze stanu pow. Komendy w Kostopolu, zgubił legitymację służbową wystawioną przez Pow. Kom. P. P. we wrześniu 1925 r.

Roszczuk Łukasz, dn. 3 marca 1927 r. zgubił w Ostrogu legitymację za Nr. 443-a wydaną przez Wojewódzką Komendę Pol. Państw. w Łucku.

Saczukowi Pietrowi skradziono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. we Włodzimierzu dnia 22.III 1923 r. Nr. 9406 książeczkę inwalidzką z dn. 29.I 1924 r. oraz legitymację członkowską związku inwalidów we Włodzimierzu.

Stankiewicz Marcin zgubił książeczkę wojskową Nr. B 1650 oraz kartę mobilizacyjną Nr. 326 wydaną przez P. K U. w Dubnie dn. 28.III 1923 r.

Szrefflówna Teresa nauczycielka w Krzemieńcu zgubiła legitymację nauczycielską Nr. 2647 wydaną przez Kuratorjum Woł. Okr. Szkolnego w Równem.

Semeniuk Semen zgubił zaświadczenie tożsamości wydane przez urząd gminy w Mizoczu pow. Zdołbunowskiego dn. 14.XII 1924 r. Nr. 5914.

Szewczuk Jewtichij zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem, rocznik 1897.

Szostacki Stefan zgubił kartę pobytu wydaną przez Starostwo Zdołbunowskie dn. 7.VIII 1925 r. Nr. 1458.

Szyłan Łukasz zgubił zaświadczenie na prawo zamieszkiwania w strefie nadgranicznej wydane przez starostwo Rówieńskie dn. 10.III 1922 r. Nr. 43.

Szumiło Dymitry zgubił dowód osobisty wydany przez starostwo w Rawie Ruskiej z dn. 22.IV 1925 r. № 953013 serja „B".

Tkaczuk Michał zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem dn. 19.III 1923 r. Nr. 1099.

Trofimczukowi Janowi skradziono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. we Włodzimierzu dn. 6.II 1924 r.

Zaremba Marja zgubiła dowód osobisty wydany przez starostwo Ostroskie 16.XII 1921 r.

Zajączkowski Edmund zgubił dowód osobisty wydany przez Komisarjat Rządu w Wilnie dn. 10.IX 1925 r. Nr. 7500/8559.

Zając Dyonizy zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Dubnie dn. 6.II 1923 roku № 1298.

Znaczkowska Barbara zgubiła kartę pobytu wydaną przez starostwo Zdołbunowskie dnia 6.V 1926 r. № 800/104.

Wajner Szmul zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łucku dn. 17.III 1923 r.

Wasylczuk Sydor zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Równem dn. 30.V 1924 r. № 279.

Dr. Państw. Łuck, 303 5.V. 27 (250)